

TÖKÉS LÁSZLÓNAK, AZ ERDÉLYI MAGYAR NEMZETI TANÁCS ELNÖKÉNEK, AZ ERDÉLYI MAGYAR NÉPPÁRT VÉDNÖKÉNEK ADVENTI ÜZENETE

Fogadjuk be!

„nem vala nekik helyük a vendégfogadó háznál” (Lk. 2,7)

Advent I. vasárnapja idén december 1-jére, Románia nemzeti ünnepének napjára esett. Advent időszakának egy másik emlékeztető „gyásznapija” december 5., a külhoniak magyar állampolgárságáról szóló népszavazás napja (2004). A két dátumot egymás mellé téve, mindkettő arról szól, hogy vannak vagy voltak olyan idők, amikor sem szülőföldjükön, Romániában, sem saját hazájukban, Magyarországon „nem vala helyük” az erdélyi magyaroknak. Ellenséges érületű román polgártársaink ezért is nevezhetek bennünket „bozgoroknak”, azaz hontalanoknak...

Íme, a befogadás misztériuma – a kitaszítottság ellenében – történelmi dimenzióban és a mindennapi valóságban is testet ölt. A Himnusz költője szerint a magyar „nem lelé honját a hazában”. A román Kondukátor csúfos bukása után is „otthont kerestünk a hazában”. Más szóval: Krisztus Urunk sorsában osztoztunk.

2004 decemberének elején még ezt énekeltem az idegen vezérlésű Magyar Televízió vitaműso-

A Partiumi Írók Tábor Egyesület szervezésében idén első ízben tartottak irodalmi napokat Nagyváradon, amelynek keretében november 22-én, a költő születésnapján megkoszorúzták Ady Endre emléktábláját a Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházának panteonjában. Beszédet mondott mások mellett Tökés László püspök, EP-képviselő is

rában: „Nincsen aki befogadja, / Őt, ki égnek s földnek Ura”. De íme, közel egy évtized után már az ötszázévezredik külhoni magyart fogadják be azok a Testvéreik, akik annak idején legalábbis haboztak ezt megtenni.

A sokat emlegetett nemzeti összefogás kulcsa és új minősége egymás befogadása lehetne. „Aki az ilyen kisgyermek közt egyet is befogad az én nevemért, az engem fogad be” – köti lel-künkre az a Jézus (Mk. 9,37), akinek már kisdé korában meg kellett élnie a kitaszítottság és a hontalanság állapotát...

Nekünk már nem kell Heródes avagy Ceaușescu elől Egyiptomba menekülnünk... Fogadjuk szívünkbe Jézust, aki az egymás iránti szeretet és hűség útján vezet bennünket. Ne adjuk fel, ne hagyjuk el szülőhazánkat, hiszen adventi váradalmainkat beteljesítve, karácsony szent ünnepén Mesterünk is hozzánk, Erdélybe érkezik...

Nagyvárad, 2013. december 5.

Tökés László

2013 – az autonómia és a hidegbéke éve

Szép lassan véget ér az esztendő. Ilyenkor értékelünk, mérlegelünk: ment-e közösségünk ügye általunk elébb? Tudtunk-e helyzetet vagy értéket menteni vagy teremteni úgy, ahogyan azt elterveztük?

A Néppárt számára az előző – választási „háborúk” által feldúlt – esztendő után a 2013-as év kimondottan békeévként nyilvánított, a kampányok utáni normális üzemmódra, szervezet- és kapcsolatépítésre rendezkedtünk be. A kovásznai időközi választás azonban gyorsan és nyersen hozott vissza a való világba: ismét szembesülnünk kellett azzal, hogy még egy hetven százalékban székel-magyarok által lakott városban is elegendő a románoktól való félelem ördögét a falra festeni, és elillan a józan ítélőképesség meg a választás szabadsága. Nagy bukás és jó lecke volt, tanultunk belőle. Megértettük a békeév ridegségét. A hidegbéket.

A hidegbéke a hidegháború rokona. Választási versenytársaink a békéről beszélnek, és közben szervezeti életükre törnek, nem válogatva eszközökben. Pedig mennyire igaz: közösségünk új politikai egységre vágyik. Nem egy szervezeti keretbe kell belekényszeríteni a politikai szereptől nem idegenkedő, az azzal járó munkát és felelősséget vállaló embereket. Az egypárt felett eljárt az idő. A fogpasztát a tubusba, a szellemet a palackba viszszaparancsolni nem lehet. Viszont lehet, mert kell: párbeszédet folytatni közös dolgainkról. Lehet, mert kell: elvi egyezségeket kötni és lehet, mert imperatívusz akcióegységet ki-

alakítani, amikor az egységes és egyneműsítő román nemzetállami szemlélet ellenében kell a magyar érdeket érvényesíteni. Ilyen egyszerű ez. És mégis bonyolult.

Bonyolult, mert vannak olyan ügyeskedők, és nem is kevesen, akik számára a képviselő monopóliuma fontosabb, mint a magyar ügy. Akik a titkos kamarilla-egyezkedésekben hisznek, nem a nyilvánosan megfogalmazott közösségi célokban. Akik Bukarestben nem örendelkezésünk – a különböző autonómiaformák – közjogi keretének kiharcolásáért mennek, hogy aztán onnan visszatérve hazát és jövőt teremtsenek Erdélyben, szülőföldünkön, hanem a zavarosban halászni és képviselői mandátumukat újratemmelni. Mert vannak olyan labanc-politikusok, akik a bukaresti főhatalomba beépülve már nem minket képviselnek ott, hanem a hatalmat itthon, a köre-

inkben. Az ilyenek és megvezetett támogatóik nem fogják sem elfogadni, sem megbocsátani létezésünket, és mindent meg fognak tenni ki-rekesztésünk, elszigetelésünk, ellehetetlenítésünk érdekében. Nem fog sikerülni nekik, mert nem hagyjuk magunkat.

Berendezkedünk tehát a hidegbékre. Ilyen körülmények között kell építkeznünk, megerősödnünk. Felgyorsítani a lelassult szervezetépítést – még mindig túl sok a fehér folt a Néppárt térképén. Erősíteni és szélesíteni önkormányzati képviselőink szakmai és politikai háttérét, érezzék, hogy – bár sok helyen egyedül kell helytállniuk a tulipános tanácsokban – nincsenek egyedül. Segíteni nekik megérteni az ellenzéki szerepkör sajátosságait, éreztetni az átláthatóságra törekvés, illetve a számonkérés fontosságát. Folytatni a partnerkeresést a civil társadalom és a történelmi egyházak soraiban – mert nem ismernek eléggé minket, sokszor gyanakodva figyelik ténykedésünket, tiszta szándékaink és üzenetünk nem jut el hozzájuk. Ennyi tehát a tennivalónk, nem is kevés. Egy biztos: az előttünk álló – el nem végzett – feladatok szemszögéből nézve nemigen dőlhetünk hátra elégedetten. Mert ha 2012-ben fiatal és tapasztalat nélküli pártként még volt mentségünk a várakozás alatti eredményekre, 2016-ban már nem lesz.

De ejtsünk szót 2013 – az autonómia éve nagy felismeréséről is: március 10-én Maros-

Toró T. Tibor,

az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke
folytatása az 5. oldalon

ERDÉLYI MAGYAR
NÉPPÁRT

HISZÜNK ERDÉLYBEN!

Türelemmel és békességgel, de megalkuvás nélkül

– Milyen volt a 2013-as év az Erdélyi Magyar Néppárt szemszögéből? – kérdeztük ZATYKÓ GYULÁTÓL, az EMNP országos alelnökétől, partiumi régióelnöktől.

– Ha röviden szeretném összefoglalni, a 2013-as év a munka és az építkezés éve volt a Néppárt számára. Számos új kezdeményezés vált valósággá, és a régen erő ötletekből is jó párat meg tudtunk valósítani. Azt lehet mondani, hogy az élet majd minden területén értünk el eredményeket, sőt jó néhány olyat, mely akár áttörésnek is nevezhető, az eddigieket megelőző időszakhoz képest. De míg a Néppárt élete a fejlődésről és a kibontakozásról szólt, az ország élete a mindennapi gondokról, a gazdasági válság okozta bajokról, kisebbségi helyzetünk nehezebbé válásáról szólt. Az erdélyi magyarok számára 2013-ban a politika sok jót nem tudott hozni, s talán éppen ezért is volt lehetséges, hogy ezek között a nehéz viszonyok között mégis gyarapodhatott a néppártosok nagy családja. Sajnos óriási az elégedetlenség Romániában, és joggal és egyre többen gondolják velünk együtt, hogy változásra van szükség.

2013 elején az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács meghirdette az autonómia évét. A Néppárt megalakulása óta következetesen az autonómia és a történelmi régiók pártja, hiszen közösségünk megmaradásának záloga az önrendelkezés. Addig biztosan nem lesz jólét Erdélyben, amíg Bukarest gyűjti be adóinkat, és ott döntenek el, mire költhetjük a saját pénzünket. Ez egyformán sújtja Erdély valamennyi lakóját, függetlenül attól, hogy magyarok vagy románok. Az autonómiaküzdő süllypontja jelenleg Székelyföldön van. Fontosnak tartjuk, hogy valamennyi ottani kezdeményezésben a partiumi magyarok is részt vegyenek, egyrészt azért, mert ezzel is az összetartozást erősítjük, másrészt azért, mert a kibontakozó partiumi autonómiatörekvések mellé is szükség lesz a székelyföldiek támogatására. A partiumi és a székely autonómia ügyei szorosan összefüggnek és szervesen kiegészítik egymást. A március 10-i Székely Szabadság Napján éppúgy, mint ősszel a Székelyek Nagy Menetelésén részt vettek valamennyi partiumi megye képviselői, és biztosan állíthatom, hogy a továbbiakban is mindig ott leszünk. Ez a valódi egység. De itthon is megtettük az első nagy lépéseket, hiszen július 19-én a nagyváradi városháza kistermében dr. Szilágyi Ferenc és Csomortányi István vezetésével megalakult a Partiumi Autonómia Tanács. A PAT feladata lesz összefogni a nyugati megyék autonómiatörekvéseit és szervezeti keretet nyújtani a kibontakozó mozgalmaknak. Július 20-án Erdély-szerte 119 településen álltak ki az emberek az Erdélyi Magyar Néppárt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács felhívására az autonómia mellett, illetve annak támogatására, hogy a román kormány által tervezett közigazgatási átszervezés során vegyék

figyelembe a történelmi régiók hagyományos határait, de mintegy tízezer embert mozgósított és vitt a Néppárt és az EMNT a már említett nagy székely menetelésre is. Idén most már sokadszor sikerült a partiumi autonómia gondolatának népszerűsítéséért megszervezni a partiumi autonómiakerekkeztést, ezen száznál több kerékpáros vett részt a régiós városokból (Nagyvárad, Nagyszalonta, Érmihályfalva, Szilágysomlyó, Nagykároly, Szatmárnémeti, Tasnád).

Amikor ősszel az Erdélyi Magyar Néppárt érmihályfalvi és érsemjéni szervezeteinek képviselői élelmiszer-adományokat vittek Gálospetribe, a Fráter-kúriában működő Szentháromság Gyermekotthonba, annak vezetőjétől, Kosza Erzsébettől megtudták: óriási szükségük lenne egy mosógépre.

Ahhoz ugyanis, hogy az itt élő huszonnyolc gyermeknek folyamatosan biztosítani tudják a tiszta öltözeteket és ágyneműt, a rendelkezésükre álló masina alig volt elegendő. A mosógép árát szélesebb körű összefogással gyűjtötték össze: a mihályfalviak és semjéniek mellett a Néppárt érkörtvélyesi és érbogyoszlói tanácsosai, ugyanakkor a szalacsi tagság, valamint Zatykó Gyula országos alelnök és Csomortányi István Bihar megyei elnök is hozzájárult a gép megvásárlásához. Mindannyian jelen voltak, amikor az adományt december 4-én a gyermekotthon vezetőinek átnyújtották.

2013 az összetartozás éve volt. A Néppárt és az EMNT irodahálózata, munkatársaink és önkénteseink egész évben azon dolgoztak, hogy országszerte minél többen kapják vissza felmenőik állampolgárságát, így jogjogilag is sikerüljön kiteljesíteni a nemzet valódi egységét. Túl ezen, az összetartozás jegyében igyekeztünk ott lenni minden olyan eseményen, jelenlétünkkel a nemzet egységét tudtuk demonstrálni. Jelen voltunk október 23-án a budapesti békemeneten, ahol mintegy száz fővel csatlakoztunk a félmillió Kárpát-medencei tömeghez, hogy megmutassuk a nemzetrontó balliberális erőknél, hogy soha többé nem kérünk belőlük, de ott voltunk azon a szimpátiatüntetésen is, amit a Civil Összefogás Fórum szervezett a Békés megyei Gyulán, a Fidesz-KDNP-frakció ülésének helyszínén. A magyarországi baloldal itt is kimutatta a foga fehérjét, hiszen egyik politikusuk ismét lerományozta Ady Endre és Arany János városának jelenlévő fiait-lányait. Év elején mi is csatlakoztunk ahhoz az aláírásgyűjtési akcióhoz, melyet felvidéki testvéreink jogfosztásuk elleni tiltakozásul kezdeményeztek.

De könnyedebb, vidámabb eseménye-

ket is szerveztünk szép számmal. Sarkadra, Debrecenbe is vezettünk kerékpártúrákat, részt vettünk a gyulai kolbászfesztiválon, és új, magyar nyelvű tájékoztató táblát helyeztünk el a Nagy-Bihar csúcsra a Bethlen Gábor Emléktúra keretében. A bajban is segítünk erőnk szerint, hiszen a júniusi dunai árvíz idején Partium megyéiből száz önkéntes segédkezett Dunabogdányban a töltések megtartásánál, és további közel száz székelyföldi önkéntesünk dolgozott az esztergomi véd-

művek erősítésén. Felejtethetetlen marad az a szeretet, amellyel ott fogadtak bennünket, és külön élmény volt látni, ahogyan a bihari, szatmári és szilágysági önkéntesek vállat vállhozva dolgoztak a honvédség egységeivel közösen. Július 18-án átadhattuk szerény adományainkat a dunabogdányi polgármesteri hivatalban, hiszen gyűjtést is szerveztünk a karosultak javára.

Konkrétan is érvényes az, hogy a 2013 az építkezés éve volt a Néppárt életében, hiszen új szervezeteket hoztunk létre szerte a régióban. Külön büszkeség számunkra, hogy ezekben a nehéz időkben is sikerült új területi irodákat nyitnunk. Az elsőt még a télies márciusban Bihardiószegen, Szilágyi Sándor helyi elnök felajánlásának köszönhetően, majd a következő májusban, Nagyszalontán és végül az év vége felé, október elején Élesden. Külön köszönet jár a lelkes önkénteseknek, akik ezeket az irodákat szabad idejüket, energiájukat nem kímélve felújították. De a bővülés éve volt 2013 az ifjúság szempontjából is, hiszen megalakult a Néppárt ifjúsági partnerszervezete, a Minta,

folytatása a 4. oldalon

Türelemmel és békességgel...

folytatás a 3. oldalról

melynek lelkes partiumi elnöke, a tasnádi Vass Tamás fáradtságot nem kímélve járta megyéinket, hogy újabb és újabb szervezetek alakítsanak, így ma már több mint harminc helyen létezik a Néppárt mellett ifjúsági szervezet is. A Minta anyanyelvünk használatáért is síkra szállt, és „beolvasásból jeles” citromdíjat adományozott öt olyan politikusnak, akik a tanácsülésen nem tartják fontosnak anyanyelvük használatát, még akkor sem, ha magyar többségű a testület. És ebben az évben indult be folyó-

Sajnos azonban gond és baj is volt a 2013. évben, és sok olyan ügyben is fel kellett szólnunk, melyek komoly károkat okoznak, okozhatnak az erdélyi és partiumi magyaroknak. Ilyen a verespataki bányaprojekt, mely megvalósítása esetén nemcsak műemlékek sokaságának pusztulását hozná, hanem több száz tonna nemes- és ritkafém elrablásával és beláthatatlan környezeti károkkal járna. De ilyen ügy a palagáz-kitermelés is, melyre tisztázatlan környezeti hatásai és haszontalansága miatt – mert nem nekünk, erdélyieknek, par-

guknak és csatlósainknak. De hát olyan munkát vállaltunk, melyet mindenképpen el kell végeznünk, hiszen ahogyan a Kós Károlytól választott mottónk is mondja: „Dolgoznunk kell, ha élni akarunk, és akarunk élni, tehát dolgozni fogunk.” A szegénység legfőbb oka a korrupció, a hivatalokban zajló pazarlás és lopás, és sajnos a partiumi megyéket ez különösen sújtja. További nehézség és sajátosság, hogy szakadatlanul zajlik a hazudozás és a sikerpropaganda, holott végiggondolva településeink állapotát, sok okunk az öröme nincsen. Éppen az egyenes és tiszta beszéd jegyében indítottuk útjára a Csillagos Hírek lapcsaládot, hogy helyet kaphassanak olyan vélemények és információk is, melyek máshol nem jelenhetnek meg. Mégis úgy érzem, hogy megmozgattuk az állóvizet, és van jó néhány önkormányzat, ahol már nem lehet bármit megtenniük a hivatali vezetőknél. Külön dicséret illeti kökenyedi (Szatmár m.) tanácsosaink munkáját, Pelei Sándort és csapatát. Szintén kiemelkedő munkát végeznek érmihályfalvi tanácsosaink Czeglédi Júlia vezetésével, aki nem mellesleg a helyi iroda lelke is, s akik nem egy botrányos helyi ügyet tártak fel, de említhetnénk a nagyváradi szervezetünk és Kristófi Kristóf elnök tevékenységét is: gyakorlatilag a város egyetlen fontos ügye sem kerülheti ki a néppártosok ellenőrző vagy jobbító működését. A városi telekadók ügyétől kezdve a biharpüspöki terelőútra tett javaslatunkon át akár a főtér átépítésének ügyéig sorolhatnám, de említhetném a magyar nyelv hivatali használatát vagy a távfűtési panamát és még sok egyebet is. Se szeri, se száma az általunk megfogalmazott beadványoknak és határozattervezeteknek, és ha nem ment szép szóval, gyűjtöttünk aláírássokat és akár tüntettünk is, mint az érmihályfalvi szemétkibotrány vagy a nagyváradi Olasz temető átnevezése ügyében. Sőt pereskedünk is, mint pl. a beltelekadó ügyében. És ha a siker kevés is még, azt nem a mi munkánk vagy lelkesedésünk hiánya okozza, hanem az ellenséges környezet és a számos klikk-és magánérdek, melyek folyamatosan szembe mennek közösségünk érdekeivel. Más módszert és megoldást, mint a következetes és megalkuvások nélküli kiállás, nem tudunk és el sem fogadhatunk.

– És ezzel már a sikereknél, eredményeknél tartunk...

– Talán a legfontosabbról, az önkormányzatok munkájának, a helyi tanácsok hozzáállásának változásáról beszéltem. Jó látni, hogy ahol ott vagyunk, ott kevesebbet mernek lopni a fennforgók, és a versenyhelyzet miatt többet kénytelenek juttatni az közösségnek. Igaz ez az autonómia és a régiósítás ügyére is, hiszen a versenyhelyzet kényszerítette politikai versenytársainkat arra, hogy – ha kénytelen-kelletlen is, de – csatlakozzanak a székhelyföldi autonómia rendezvényekhez. De idén tudtuk először megszervezni Nagyváradon a Szent László Napokat, melyet több mint harmincezen vettek részt, és örömmel mondhatom,

iratunk is, melyet a tisztelt olvasó jelen pillanatban is kezében tarthat, a Csillagos Hírek, melyet havonta három megyében tudunk eljuttatni a magyarokhoz, összesen közel negyvenezer példányban. Lapunknak négy változata jelenik meg, a nagyváradi, a Bihar, Szatmár és Szilágy megyei, kivételesen ez az évszám, decemberi kiadás lesz egyöntetű. 2013-ban indult útjára a gazdátársadalom érdekérvényesítésének és képviseletének újraépítése is, hiszen Erdély-szerte létrejött húsz kistérségi és megyei gazdaszervezet, melyeknek elsőszámú feladata a gazdák munkájának segítése lesz. Ezek közül elsőként az Érmelléki Gazdák Egyesülete bekapcsolódhatott a Kárpát Régió Üzleti Hálózat és a magyarországi Vidékfejlesztési Minisztérium közös falugazdász programjába, és novemberben meg is rendezhette az első nagyváradi mezőgazdász konferenciát, amelyre Erdély és a Partium majd minden részéből érkeztek a gazdaegyesületek képviselői. Itt is komoly bizakodással tekintünk a jövőben, hiszen kiváló kapcsolatokat ápolunk a Vidékfejlesztési Minisztériummal, és számos közös új program beindításának előkészületei is zajlanak. Egyébként az idén először tudtunk részt venni száznál több partiumi gazdával az Országos Mezőgazdasági Élelmiszeripari Kiállításon, de meghívást kaptunk a VM év végi, december 5-i összetartozás-fórumára, amelyen a teljes Kárpát-medence gazdátársadalma képviseltette magát, itt is sok hasznos kezdeményezésről tudtunk egyeztetni.

tiumiaknak hoz hasznót – szintén nemet kell mondanunk, és minden erre alkalmas helyen ki is fejeztük tiltakozásunk. Idén sem tudtunk előre lépni az önálló, állami finanszírozású magyar egyetemek ügyében, és korrupcióellenes harcunkat is ott akadályozták, ahol csak lehetett, ebben sokszor éppen a magyar vezetésű önkormányzatok jártak élen. Külön fájdalom volt számunkra, hogy már nem tudhatjuk az élők sorában két bajtársunkat, Péter Dezsőt, kiskereki (Bihar m.) szervezetünk elnökét és Martin Jánost, ugyanezen szervezetünk alelnökét, akik tragikus körülmények között alig egy hónap alatt távoztak el közülünk...

– Milyen sajátos gondokkal szembesült az Néppárt a Partiumban?

– Nem is annyira helyi sajátosság, mert nincs ez másképp az ország egyéb részein is, de az egyik legnagyobb gondunk az önkormányzatok képviselő-testületeibe bekerült embereinké, hiszen szinte mindenütt ellenséges környezetbe kerültek: a megszokottan pangó, langymeleg, korrupció közegben létükkel és működésükkel sértik a többi mandátum óta saját pecsenyéjüket sütögető polgármestereket és cinkosaikat. Akármilyen hasznos javaslatot is tegyünk, azt rögtön leszavazzák, ha tőlünk jön, de nem hajlandók az önkormányzatok gazdálkodásával kapcsolatos adatokat sem kiadni, sőt amit lehet, továbbra is rejtgetnek előlünk. Nehéz ellenzékben dolgozni úgy, hogy nem egy helyen a Néppárt teljes felszámolását tűzik ki célul egyes kiskirályok ma-

mindenki nagyra értékelte, hiszen igazán hiánypótló rendezvény volt ez, mellyel sikerült újrafogalmaznunk a város magyar napját. Ez a rendezvény jól illeszkedik a közreműködésünkben szervezett hasonló erdélyi rendezvényekhez, mint amilyen a már több mint száz ezer részvevős Kolozsvári Magyar Napok vagy a Vásárhelyi Forgatag, a Kalotaszegi Magyar Napok vagy a sepsi Szent György Napok, illetve a brassói fesztivál és a Belényesi-medencében tartott szóránynap. Nem is csoda, hogy az ellenérdekeltek és irigyek rögtön el is próbálták lopni a váradi magyaroktól a Szent László Napokat, önös politikai érdekből. Nem illik ezzel kérkedni, de az idén is több tízezer személynek segítettünk a magyar állampolgárság visszaszerzésében, amit méltán nevezhetünk közös magyar sikernek. Irodánkban minden ügyes-bajos dologban próbálunk segíteni, tanácsot adni, embereket eligazítani. Számos civil szervezetet segíthettünk működésükben. Ami az úttörő jellegű: a Pro Partium Egyesületet támogathattuk a tamáshidai Árpád-kori templom – ami sajnos ma már csak

rom – megszerzésében vagy egy belfényéri telek megvásárlásában, hogy ott a helyiekkel együtt közösségi ház építését kezdhessük meg. Fontos dolgok ezek, hiszen a mai gazdasági helyzetben, ellenzéki alakulatként és mindenféle akadályoztatás dacára mégis működni tudunk, és egyre több embernek próbálunk meg segíteni. Így sikerült a Bőjte atya hálózathoz tartozó gálospetri gyermekotthont is támogatni, de különösen nagy elégtétel volt annak a közel száz Sebes-Körös menti gyermeknek az örömét látni, akiket december elején Budapestre, az Országházba és a Fővárosi Nagycirkuszba tudtunk elvinni.

– *Melyek az új esztendő főbb kihívásai?*

– Meggyőződése, hogy több türelemre és egymás iránti megértésre van szükség, hiszen egyre nehezebb időket élünk, ahol Erdély és Partium magyarsága elsősorban magára tud számítani. Mielőtt rosszat mondanánk bárkiről, kétszer is gondoljuk meg, és próbáljunk egymásnak nem okozni olyan sebeket, melyek később lehetetlenné teszik a közös munkát. Sajnos ezt ma még kevés politikus gondolja

így, és ennek közösségünk issza meg a levét. De a tisztesség üzenetét legalább ilyen fontosnak tartom, mert aki közösségét, a „családját” lopja meg, azzal mi nem evezhetünk egy csónakban. Megalkuvás nélkül kell képviselnünk a Románia határai közé szorult magyar nemzet rész megmaradásának és boldogulásának ügyét.

A 2014-es év választási év is, ami sajnos megint széthúzást és egymásnak feszülést hozhat, pedig a honosítás, a magyar állampolgárság visszaszerzésének ügye olyan előremutató siker, mely mindannyiunké, függetlenül attól, hogy meggyőződésből, a nemzeti ügy iránti elkötelezettségéből vagy önös politikai érdekből szorgalmazták azt a politikai szereplők. Amikor a nemzet határok feletti újraegyesülést nap mint nap tapasztaljuk, megéljük, már nem lehet többé pártegységről beszélni. Egy egység van, a nemzeté, és ennek egyetlen alapja lehet a közös magyar érdek szolgálata, és semmiképpen sem üzleti vagy párterdekeké. Különösen nagy szükség van erre most, hiszen az előttünk álló magyarországi országgyűlési és az itthoni európai parlamenti választások hosszú időre meghatározzák majd életünket. Az Erdélyi Magyar Néppárt mindent megtesz a közös sikerért, ezért segítjük a magyarországi választásokra történő feliratkozást (regisztrációt), és ezért kezdeményeztük az uniós választások kapcsán is az erdélyi magyar pártok koalíciós indulását, hogy legyenek magyarok is a romániai EP-delegációban. Reméljük, az új esztendőben sokan megértik végre a békességi üzenetét, és bízom benne, hogy karácsony áldott ünnepe előtt a várakozás, az advent időszakát minél többen éljük meg e gondolatok, az egymás iránti türelem jegyében. Boldog új évet kívánok mindenkinek!

Kedves partiumi fiatalok!

Szeretnénk, megragadva a lehetőséget és megállva néhány pillanatra, ezúton kívánni minden Minta-tagnak vagy minden jövőbeli mintás fiatalnak kellemes, szeretetben, egészségben, hűségben gazdag, meghitt karácsonyt!

Ugyanakkor szeretnénk a következő időzettel egy szerencsében, örömben, boldogságban gazdag, szebb jövőt hozó 2014-es esztendőt kívánni: „Nem hal meg az, ki milliókra költi / Dús élete kincsét, ámbár napja múlt, / Hanem lezárva ami benne földi, / Egy éltető eszmévé finomul, / Mely fennmarad és nőttön nő tiszta fénye, / Amint időben, térben távozik, / Melyhez tekint fel az utód erénye: / Óhajt, remél, hisz és imádkozik.” (Arany János)

Maradjunk meg egy eszmében, melyben „Mintát” tudunk mutatni hovatartozásunkkal. Legyünk egy csapat, mely egyre jobban

nő, ami egyre tisztább fénné nő, és egy közös célért tudunk együtt dolgozni, remélni és együtt hinni. A mi kincsünk az, hogy egy csapat vagyunk, együtt tudunk küzdeni, egy szívdobbanással közösen imádkozni szebb jövőt remélve, és nemes célokért áldozatképesek vagyunk. Ez, reméljük, az idők során mindenkinben megmarad, és büszkén tekinthetünk majd előre, bátorsággal és jóakarattal, az új esztendőben!

Vass Tamás,

a Minta partiumi régióért felelős országos alelnöke

Balogh Csilla,

a Minta Bihar megyei elnöke

Balogh Róbert,

a Minta Szatmár megyei elnöke

2013 – az autonómia

folytatás a 2. oldalról

vásárhelyen, a Székely Szabadság Napján, de még inkább október 27-én Háromszéken, a Székelyek Nagy Menetelése során megtapasztaltuk legfőbb szövetségesünk, a közösségünk képviseleti erejét. Megtalálni véljük az utat, amelyen haladni kell tovább. Az autonómia felé, mert az a megoldás. Együtt, mindannyian, akik a jövőt Erdélyben keressük, nem Bukarestben.

És ne feledkezzünk meg Budapestről sem, ahol a nemzet szíve dobog. 2014 tavaszán választ Magyarországot és vele együtt a nemzet is. Először vehetünk ebben részt mi is, külföldi magyar állampolgárok. Meg kell mutatnunk, hogy sokan vagyunk, akik értjük ennek fontosságát. Kötelez erre stratégiai partnerségünk, de leginkább az együvé tartozás érzése.

Mindezek jegyében, reménykedve várjuk a megváltó karácsonyt, majd az újévet, hogy aztán megerősödött hittel és elszántsággal járassunk választott utunkon: a Csillag útján.

A Partium pozíciója előnyös

A Szatmári Híd Egyesület szervezésében december 2-3-án Szatmárnémetiben nemzetközi autonómiakonferenciát tartottak. Meghívott előadóként jelen volt ifj. Szilágyi Ferenc, a Partiumi Autonómia Tanács (PAT) alelnöke, valamint Marc Gafarot i Monjó, az Összefogás Katalóniáért Konvergencia Unió képviselője, a Centre d'Informació i Documentació Internacionals a Barcelona (CIDOB) koordinátora, Daniel Laspra katalán üzletember, ügyvéd, Mircea Daian, a Demokratikus Erdély Liga alapítója, Matyi István, a Szilágy megyei Művelődési és Művészeti Központ képviselője, valamint Angela Tocilă nagyváradi blogger.

Szilágyi Ferenc előadásában hangsúlyozta, hogy mind a magyar, mind a román közönségnek nagyon fontos a regionalizmus, amelynek véleménye szerint három fontos összetevője van. Az első között szerepel a térszerkezeti kapcsolat, olyan erővonalak kialakítása, amelyek összekötik a közösséget. A régió kialakításához elengedhetetlen második alappillér a vonzaskörzetek kialakítása, amelyek hatást gyakorol-

nak az ott élők környezetére. A vonzaskörzetek között határok keletkeznek, amelyek elválasztják ezeket a központokat. A régióközponthoz majdnem olyan fontos az összekötő, mint az elválasztó szerep – hangsúlyozta ki a PAT alelnöke. Nem utolsó sorban a harmadik pillér, a regionális identitás szerepe is nagyon fontos a régió kialakításában. „Az én identitásom összeköt olyanokkal, akikkel sorsközösséget akarok vállalni, ugyanakkor elválaszt engem azoktól, akikkel nem” – mondta ifj. Szilágyi. A regionális identitás egyszerre összeköti és elválasztja a személyeket. Ahhoz, hogy egy régió létrejöhsen, egy nagyon érzékeny egyensúlyra van szükség – tette hozzá az alelnök.

A Partiumról elmondható, hogy sokkal jobb adottságokkal rendelkezik, mint a Székelyföld ahhoz, hogy itt egyfajta regionális autonómia, önrendelkezés megvalósuljon. Románia észak-nyugati sarkában helyezkedik

el, a lehető legtávolabb a negatív hatásokat is sugárzó román politikai központtól. ugyanakkor nyugati irányban nyitott, és egy pulzáló, légies államhatár választja el Magyarországtól – magyarázta Szilágyi. Szatmárnémeti például egy nagyon előnyös helyzetben van ahhoz, hogy vonzasközponttá váljon. Ha a város két nyelvű, akkor képes arra, hogy a határ túloldalán található területek magyar lakóit és befektetőit is ide vonzza, befogadja. Ha Szatmárnémeti csak román nyelvű városként viselkedik, akkor esélye sincs a polarizálásra – tette hozzá a Partiumi Autonómia Tanács alelnöke.

Az előadásokat követő kerekasztal-beszélgetésen Szilágyi fontosnak tartotta kiemelni, hogy a Partiumnak meg kell teremtenie a közös regionális szimbólumrendszert, jelvényekre, zászlókra van szüksége, amelyeket mindkét közösség magáénak tudd érezni. Ezek a szimbólumok nem etnikai, hanem területi hovatartozást kell jelképezzenek.

Dr. Szilágyi Ferenc

A palagáz-kitermelés veszélyeire figyelmeztet a Néppárt

Az Erdélyi Magyar Néppárt a palagáz feltárásával és kitermelésével kapcsolatos valamennyi munkát ellenéz – jelentette ki Zatykó Gyula, a párt alelnöke annak apropóján, hogy a bukaresti kormány engedélyével egy kanadai kőolajipari társaság próbafúrásokat végezhet a Bihar megyei Félixfürdőn palagáz-feltárás céljából.

Sajtótájékoztatóján Zatykó felsorakoztatja azokat az érveket, amelyek a kitermelés mellett és ellen szólnak, és ezeket egybevetve megállapította: minden észér a kútúrások ellen szól nemcsak Félixfürdőn, hanem az egész országban.

A palagáz kitermelése nemcsak a környezetet károsítja, hanem a környéken élők egészségére is ártalmas. A kitermeléskor alkalmazott hidraulikus rétegreperesztés során fokozottan rákkeltő vegyi anyagokat használnak, ugyanakkor figyelemre méltó tény az is, hogy egy repesztés mintegy 15 millió liter, több mint 300 vegyi anyaggal összekevert vizet igényel, mely vízmennyiség tízezer lakos egyéves fogyaszt-

tását jelenti – részletezte a Néppárt alelnöke. Hozzátette: a világméretű ivóvízhiány miatt nem szabad ennyi vizet elpazarolni. Ráadásul a használt folyadék nagy része a föld alatt marad, így elég néhány év, hogy természetes ivóvízkészletünket beszennyezze. A termálfürdői miatt népszerű Félixfürdő esetében ez többszörösen is veszélyes. A beruházás beláthatatlan következményekkel járhat a környék idegenforgalma szempontjából – mutatott rá Zatykó.

Arra is felhívta a figyelmet, hogy az eljárás során használt vegyi anyagok a talajt is beszennyezik, és a föld alatt természetes előforduló veszélyes anyagokkal keveredve további mérgezési kockázatot jelenthetnek. Ugyanakkor előfordulhat, hogy a rétegreperesztéshez szeizmikus aktivitás is társul, mely a lakóházakra nézve jelent veszélyt.

A palagáz ellen szól az is, hogy az amerikai tapasztalatok szerint a kitermelés következtében egészségre káros anyagok – szemirritációt, fejfájást, torokfájást, légzési nehézségeket,

rákos daganatokat okozó benzén és butaidén – kerülnek a levegőbe.

A fogyóban lévő gázkészletek problémájára Zatykó szerint a zöld energia felhasználása nyújthat megoldást, amely nem káros a környezetünkre. A palagáz-kitermelésre fordított pénzüsségeket a megújuló energiaforrások felkutatására kellene fordítani. Annál is inkább, mivel az EU 2050-re 80-90 százalékkal szeretné csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, ezért a palagáz-kitermelés nem jelenthetne hosszabb távon megoldást.

Végül a néppárti elöljáró úgy vélekedett: a palagáz-kitermelési tervek, melyekből a helyieknek semmilyen hasznuk nem származik, jól mutatják, hogy miképpen hagyja figyelmen kívül a helyi közösségek akaratát a központi hatalom és miért van szükség az önrendelkezésre Erdélyben.

Az Erdélyi Magyar Néppárt minden lehetséges eszközzel tiltakozik a palagáz-kitermelés ellen, és segíteni fog a civilek által kezdeményezett aláírásgyűjtésben – hangzott el.

Gálaesttel ünnepelte tízéves fennállását az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Kolozsvárott december 14-én. Tőkés László elnök az elmúlt tíz esztendő történetét összegezte és irányt szabott az autonomista elveket valló szervezet további munkásságának. A képen egykori és választmányi tagok. Első alkalommal osztották ki a Koós Károly-díj az autonómiáért elnevezésű kitüntetését. Akik kapták: Király Károly volt háromszéki szenátor, Juhos Gábor Magyarországon élő, székelyhídi származású maratonfutó, Bakk Miklós politológus, egyetemi tanár, Birtalan Ákos volt parlamenti képviselő (post mortem)

CSILLAGOS HÍREK Kiadja az Erdélyi Magyar Néppárt

Szerkesztőség címe:
410004 Nagyvárad,
Széles (Menumorut) utca 23.
tel.: 0040-762-248-691
e-mail: csillagos.hirek@neppart.eu
www.neppart.eu/20121023kiadvanyok.html

HUMOR

A nyolc leggyakrabban alkalmazott közlekedési szabály a gyakorlatban:

1. Akinek hosszabb a középső ujja, nagyobb a kocsija vagy rövidebb a haja, annak van elsőbbsége.
2. Nyúlszörkalapban a legnagyobb megengedett sebesség 30 km/h.
3. Terepjárával mindenben meg lehet állni, amin átmegy az első kerék.
4. Az irányváltási szándékot úgy kell jelezni, hogy felnézünk a telefonról SMS-írás közben.
5. A teljes hangerő háromnegyedénél feljebb csak akkor lehet felcsavarni a magnót, ha legalább két ablak le van húzva.
6. Az autóbuszöböl arra szolgál, hogy amíg az autók haladnak, addig tudjon hol állni a busz.
7. A szabályos közlekedés és a korrupció majdnem szinonimák.
8. Az udvariasság a gyengék mentsvára. Előzésnél abban bízunk, hogy aki szembe jön, gyávább, és előbb rántja el a kormányt.

*

Móricka apukája azt kérdi:

– Hé, Móricka, miért nem jó a távirányító?

Móricka mondja:

– Apa, én nem vagyok nagy szakértő, de talán azért, mert nincsen tévénk...

FORDULJANAK HOZZÁNK BIZALOMMAL!

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt közös irodáiban folyamatosan és ingyenesen segítenek a honosítási kérelmek iratcsomóinak összeállításában, a magyarországi választási névjegyzékbe való felvétel kérelmének kitöltésében. Irodáinkban rendszeresen tart kihelyezett konzuli napokat Magyarország kolozsvári főkonzulátusa. Ezeken lehetőség van állampolgársági kérelmeket leadni, útlevelet készíttetni, egyéb, a konzulátus hatáskörébe tartozó ügyekben eljárni. Minden konzuli napon segítenek a regisztrációs lapok kitöltésében, átveszik a választási névjegyzékbe való felvétel kérelmének kitöltött űrlapjait. Aki útlevelet szeretne készíttetni, állampolgársági kérelmet leadni, az személyesen vagy telefonon jelentkezzen irodáinkban. A főkonzulátus munkatársai Nagyváradon kizárólag az EMNT-EMNP-irodában tartanak kihelyezett konzuli napot, minden hétfőn, 10–16 óra között. Nagyszalontai, érmihályfalvi és margittai irodánkban is rendszeresen van kihelyezett konzuli nap. Mindezek mellett lehetőség van Magyar Igazolvány, Pedagógus- és Diákigazolvány igénylésére is irodáinkban:

Nagyvárad:

Széles (Menumorut) u. 23.,
telefon: 0259/220-126.

Nagyszalonta:

Kossuth Lajos u. 4.,
0259/372-107.

Érmihályfalva:

Köztársaság (Republicii) u. 40.,
0259/355-552.

Margitta:

Köztársaság (Republicii) u. 47.,
0259/362-063.

Székelyhíd:

Libertății (Szabadság) u. 28.,
0765/141-043

Szatmárnémeti:

Árpád (Vasile Lucaci) u. 18. sz.
0261/768-110

Nagykaroly:

December 1 u. 26. sz.
0261/862-110

Zilah:

Bercsényi (A. Șaguna) u. 12. sz.
0260/621-111

Élesd:

Șoimul (Sólyomkő) negyed, T1, földszint
0743/830-162

